

NOTY O AUTORACH

Adrian Drumiński – ur. w 1996 r., w 2021 r. uzyskał tytuł licencjata w Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy na kierunku „edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej”. Jest absolwentem Diecezjalnego Studium Organistowskiego im. G.G. Gorczyckiego w Toruniu i Państwowej Szkoły Muzycznej I st. im. F. Chopina w Brodnicy w klasie akordeonu. Pasjonuje się chorałem gregoriańskim oraz semiologią. Był uczestnikiem XIV Ogólnopolskiego Kursu Śpiewu Gregoriańskiego organizowanego przez AISCGre w Poznaniu, Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Muzyka sakralna w wymiarze kulturowo-edukacyjnym” w Gdańsku, warsztatów śpiewu gregoriańskiego prowadzonych przez s. Susi Ferfoglią, improwizacji oraz gry liturgicznej prowadzonych przez Krzysztofa Pawlisza w Bydgoszczy, warsztatów z improwizacji organowej prowadzonych przez Karola Mossakowskiego i Wolfganga Seifena w Warszawie. Od 2020 r. jest organistą w Sanktuarium Matki Bożej Podgórskiej Niepokalanej Królowej Rodzin w Toruniu.

Ks. Lucjan Dyka – ur. w 1976 r. w Rzeszowie, dr nauk humanistycznych, muzykolog i filolog klasyczny, kapłan diecezji rzeszowskiej. Święcenia kapłańskie przyjął w 2002 r. w Rzeszowie. W latach 2004–2013 studiował muzykologię na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II (magisterium – 2009) oraz filologię klasyczną (licencjat – 2010, magisterium – 2012). W 2013 r. obronił doktorat z nauk humanistycznych w zakresie muzykologii na podstawie dysertacji *Terminologia zjawisk dźwiękowych w starożytnych greckich traktatach muzycznych*, napisanej pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Roberta Bernagiewicza. W roku akademickim 2013/2014 był asystentem w Katedrze Teorii i Historii Muzyki Średniowiecza Instytutu Muzykologii KUL. Od 2013 r. jest wykładowcą w Wyższym Seminarium Duchownym w Rzeszowie i Diecezjalnym Studium Organistowskim. Pracował także w Studium Muzyki Liturgicznej w Rzeszowie (2013–2018) oraz jako lektor języka łacińskiego w nowicjacie o. pijarów w Rzeszowie (2016–2021). W latach 2013–2021 był duszpasterzem akademickim. Od 2014 r. jest członkiem Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych (od 2017 r. pełni funkcję prezesa). Ukończył 2-letnie studium w Karmelitańskim Instytucie Duchowości w Krakowie (2017–2019). Prowadził zajęcia na studiach podyplomowych z monodii liturgicznej w Międzyuczelnianym Instytucie Muzyki Kościelnej UPJPII w Krakowie. Jego zainteresowania naukowe skupiają się wokół teorii i historii muzyki antyku i wczesnego średniowiecza. Zajmuje się przekładem greckich i łacińskich traktatów. Zapoczątkował serię wydawniczą *Musica Antiqua et Medii Aevii*.

Kamil Fraś – ur. w 1987 r. w Krakowie. W 2005 r. ukończył Szkołę Muzyczną im. F. Chopina w Krakowie w klasie organów Mieczysława Tulei. Od 2008 r. studiował w klasie organów Susi Ferfoglią w Akademii Muzycznej w Krakowie – w Międzyuczelnianym Instytucie Muzyki Kościelnej, gdzie w maju i czerwcu 2013 r. złożył

z wyróżnieniem egzaminu dyplomowe, uzyskując tytuł magistra sztuki. Był dwukrotnym stypendystą rektora Akademii Muzycznej za wybitne wyniki w nauce. Uczestniczył w wielu kursach mistrzowskich (L. Ghielmi, E. Lauer, R. Basso) i wyjazdach naukowych (Francja, Włochy, Niemcy). Koncertuje w kraju i za granicą. Współpracował z chórami krakowskimi, a także koncertował z chórami z Holandii, Francji i Hiszpanii. Wielokrotnie brał udział w koncertach w ramach Dni Muzyki Kościelnej, obchodów Roku Kapłańskiego, Roku Wiary, Stowarzyszenia Obrońców Życia Człowieka, św. Cecylii, 100-lecia istnienia Instytutu Teologicznego Księża Misjonarzy i in. Jest współautorem *Śpiewnika Wawelskiego*, śpiewnika wydanego z okazji Międzynarodowego Kongresu Chórów *Pueri Cantores* oraz *Śpiewnika kościelnego* ks. Siedleckiego. Jest także autorem melodii hymnu na beatyfikację bł. Zofii Czeskiej. Dyrektor artystyczny i organizator pierwszego Festiwalu Muzyki Sakralnej „Rok Liturgiczny w Muzyce” w Krakowie-Toniach. Jako organista pracuje w Kościele od 2000 r.; związany z kościołem św. Stanisława Kostki w krakowskich Dębnikach oraz bazyliką Mariacką w Krakowie. W latach 2008–2011 pracował na stanowisku organisty w parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Zielonkach, gdzie w sierpniu 2010 r. z okazji jubileuszu 750-lecia parafii nagrał płytę z muzyką organową. W latach 2011–2017 był organistą w kościele seminaryjnym pw. Nawrócenia św. Pawła Apostoła zgromadzenia xx. misjonarzy w Krakowie. W 2017 r. z okazji jubileuszu zgromadzenia nagrał płytę w kościele Matki Bożej w Zakopanem-Olczy. Wielokrotnie występował jako organista podczas telewizyjnych transmisji Mszy św., m.in. z Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach, Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie. Jest członkiem Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, autorem cyklu edukacyjnego dotyczącego pracy organistów. Od października 2017 r. pełni funkcję organisty w Sanktuarium NMP Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II w Toruniu, a od 2020 r. jest także wykładowcą w Diecezjalnym Studium Organistowskim w Toruniu.

Jan Gładysz – absolwent Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Rabce, muzykologii w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz Podyplomowego Studium Kapelmistrzowskiego w Akademii Muzycznej w Katowicach. W 2009 r. w Instytucie Muzykologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego na podstawie dysertacji *Życie muzyczno-liturgiczne w sanktuarium Matki Bożej Tuchowskiej w latach 1893–1966* uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych i rozpoczął wykłady na Wydziale Wokalno-Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Katowicach. Od 1980 r. jest organistą w Sanktuarium Matki Bożej w Tuchowie. Angażuje się w życie muzyczne parafii (prowadzenie chóru, orkiestry i scholi) oraz w Wyższym Seminarium Duchownym Redemptorystów (zajęcia ze śpiewu liturgicznego i z chórem kłeryckim). W latach 1981–2017 był wykładowcą w Diecezjalnym Studium Organistowskim w Tarnowie, nauczycielem muzyki w I Liceum Ogólnokształcącym i Społecznym Ognisku Muzycznym w Tuchowie. Jest członkiem Komisji Organistowskiej Diecezji Tarnowskiej i współzałożycielem Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych.

Opracował i wydał dwa śpiewniki: *Gaudete. Pieśni adwentowe nowe i stare* oraz *Kolędować Małemu* na 3 głosy równe i chór mieszany. Współredagował śpiewnik *Chwalmy Maryję*, w którym są pieśni do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Od początku pracy organistowskiej, a w szczególności po zbudowaniu nowych organów w kościele sanktuaryjnym (1994 r.) jest organizatorem akcji koncertowej i wielu innych przedsięwzięć muzycznych w mieście. W 2012 r. objął funkcję dyrektora Społecznego Ogniska Muzycznego, a od 2013 r. jest dyrektorem założonej z jego inicjatywy Szkoły Muzycznej I st. w Tuchowie. Współpracuje z czasopismami: „Ruch Muzyczny”, „Liturgia Sacra” i „Twoja Muza” oraz prasą lokalną. W 2009 r. został nagrodzony statuetką „Melaniusz” za zasługi dla rozwoju kultury w Tuchowie, a w 2020 r. odznaczony przez papieża Franciszka medalem *Benemerenti* za wybitne zasługi dla Kościoła na polu muzycznym, nagrodą SPMK *Per musicam ad fidem* oraz uhonorowany tytułem „Osobowość Kultury” w powiecie tarnowskim.

Czesław Grajewski – ur. w 1960 r., profesor tytularny nauk humanistycznych, w 1986 r. ukończył z wyróżnieniem studia muzykologiczne pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Jerzego Pikulika w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (dziś Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego). W 1995 r. uzyskał doktorat na podstawie dysertacji *Antyfonarz gnieźnieński ms. 94–97 w świetle tradycji polskiej i ogólnoeuropejskiej* (promotor: ks. prof. dr hab. Jerzy Pikulik). W 2001 r. związał się z macierzystą uczelnią, pracując na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych (obecnie Wydział Nauk Historycznych) początkowo jako wykładowca przedmiotów praktycznych. Habilitował się w 2005 r. na podstawie rozprawy *Formuły dyferencyjne psalmodii brewiarzowej w źródłach polskich*, awansując na wyższe stanowiska: adiunkta w Katedrze Źródeł i Analiz Muzyki Dawnej (2006–2007) i kierownika tejże Katedry (2006–2014). W latach 2007–2015 kierował specjalnością „muzykologia teoretyczna i stosowana”. W 2015 r. uzyskał tytuł profesora nauk humanistycznych. Od 2007 r. jest członkiem Towarzystwa Naukowego Franciszka Salezego, od 2013 r., nieprzerwanie, członkiem Zarządu SPMK (w 2013–2017 wiceprezes), odpowiedzialnym za sekcję nauki w SPMK. Od 2018 r. jest kierownikiem Katedry Kultury Artystycznej w Instytucie Historii Sztuki UKSW, od 2020 r. – dyrektorem tegoż Instytutu. Autor wielu publikacji, referatów, ekspertyz źródłoznawczych, a także recenzji naukowych, wydawniczych oraz opinii w postępowaniach kwalifikacyjnych na wszystkie stopnie i tytuły naukowe, promotor czterech doktoratów. Badania naukowe koncentruje wokół zagadnień źródłoznawczych dotyczących średniowiecznych muzycznych ksiąg liturgicznych, oficjów brewiarzowych o św. Katarzynie Aleksandryjskiej i wybranych kwestii współczesnej polskiej muzyki sakralnej. Jest czynnym muzykiem kościelnym, członkiem Diecezjalnej Komisji Liturgicznej Diecezji Pelplińskiej oraz wykładowcą w Diecezjalnym Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej. Odznaczony został medalem „Zasłużony dla Diecezji Toruńskiej”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Brązowym Krzyżem Zasługi.

Ks. Maciej Kępczyński – ur. w 1989 r. w Toruniu, w latach 2005–2008 był słuchaczem Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej. Po złożeniu egzaminu maturalnego wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu, które ukończył w 2014 r. i przyjął święcenia kapłańskie. W tym samym roku uzyskał magisterium z teologii na podstawie pracy *Aspersja w rycie rzymskim. Podstawy biblijne, geneza, aspekt teologiczno-liturgiczny*. W 2017 r. ukończył studia podyplomowe na Wydziale Teologicznym UMK, uzyskując tytuł licencjata kościelnego. Od 2017 r. jest studentem Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego Bydgoszczy, w której w 2020 r. obronił pracę licencjacką pt. *Edukacja muzyczna w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Toruńskiej. Zalecenia Kościoła, historia, analiza i wskazania*. Od 2019 r. jest członkiem Komisji Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej, od 2020 r. wykładowcą w Wyższym Seminarium Duchownym w Toruniu, dyrygentem scholi kłeryckiej, dyrektorem, wykładowcą i dyrygentem chóru w Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej.

Magdalena Knieja – mgr, absolwentka pedagogiki oświatowo-artystycznej z animacją kultury na Wydziale Historyczno-Pedagogicznym Uniwersytetu Opolskiego. Od 2019 r. pracuje jako archiwistka w Oddziale Informacji i Udostępniania Archiwum Państwowego w Opolu.

Ks. Adam Kozak – mgr-lic. teologii, mgr muzykologii, kapłan diecezji gliwickiej, absolwent Instytutu Muzykologii KUL, wykładowca w Diecezjalnej Szkole Muzycznej II st. oraz Studium Muzyki Kościelnej w Gliwicach, sekretarz Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, członek zespołu redakcyjnego śpiewników: *Psallite Dopmino sapienter* i *Zwycięzca śmierci*.

Tomasz Niżygorocki – ur. w 1984 r. w Toruniu, absolwent Salezjańskiej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej II st. im. ks. Antoniego Chlondowskiego w Lutomiersku oraz Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku (kierunki: muzyka kościelna i dyrygentura chóralna). Jest aktywnym organistą, dyrygentem i managerem kultury działającym w parafii pw. św. Mikołaja Biskupa w Chełmży. W latach 2009–2011 wykładał w Akademii Muzycznej w Gdańsku, w 2010–2020 był nauczycielem w Diecezjalnym Studium Muzyki Kościelnej im. Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego w Toruniu. Obecnie jest dyrygentem najstarszego nieprzerwanie działającego chóru mieszanego w Polsce – Chóru „Św. Cecylia” w Chełmży. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi.

Ks. Antoni Reginek – ur. w 1948 r. w Wilczy, prof. dr hab., kapłan archidiecezji katowickiej. Święcenia kapłańskie przyjął w 1972 r., jest kanonikiem honorowym i kapelanem Jego Świątobliwości. Studia magisterskie odbył w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie; w latach 1980–2001 pracował jako pedagog i wychowawca w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Katowicach. Studia specjalistycz-

ne z muzykologii kościelnej odbył w Instytucie Muzykologii KUL uwieńczone doktoratem w 1985 r. na podstawie dysertacji o hymnach gregoriańskich. Habilitował się w 2005 r., a tytuł naukowy profesora nauk teologicznych otrzymał w 2014 r. Od 2001 r. prowadził wykłady z muzyki kościelnej w Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Śląskiego. W latach 1985–2003 był przewodniczącym Archidiecezjalnej Komisji Muzyki Sakralnej w Katowicach. W latach 2005–2012 był prodziekanem Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego ds. studentów. W latach 2005–2013 pełnił funkcję Prezesa Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych. Współpracuje nadal ze społecznym ruchem muzycznym jako kapelan i członek zarządu Śląskiego Związku Chórów i Orkiestr. Opracował: *Śpiewnik pielgrzymkowo-wycieczkowy*, Katowice 1992, 1998²; *Śpiewy pasji chorałowej. Pasja Hoppiego*, Katowice 1996; *Śpiewnik archidiecezji katowickiej*, Katowice 2000 i II wydanie – jako *Śpiewnik kościelny*, Katowice 2002, 2020⁴; *Skarbiec pieśni kościelnych*, Katowice 2004. Był redaktorem zbiorów: *Chorał Śląski*, t. 1–3, Katowice 2003–2011; *Kolędy i pastoralki*, Katowice 2004. Autor monografii: *Pieśni nabożne Franciszka Karpińskiego oraz psalmy w jego tłumaczeniu w przekazach źródłowych i tradycji ustnej. Studium teologiczno-muzykologiczne*, Katowice 2005; *Kancjonał rękopiśmienny jako przekaz tradycji śpiewów kościelnych na Górnym Śląsku w XIX wieku*, Katowice 2012; *Słownik biograficzny muzyków kościelnych i twórców religijnej kultury muzycznej na Górnym Śląsku w XIX i XX wieku*, Katowice 2018. Uhonorowany został m.in. nagrodą Prymasa Polski – „Srebrną Piszczalką” (2008) oraz medalem SPMK *Per musicam ad fidem* (2018). Od 2018 r. przebywa na emeryturze.

Ks. Michał Szulik – ur. w 1970 r., dr hab., muzykolog, chórmistrz, dyrygent, kompozytor, pedagog, kapłan diecezji siedleckiej. Ukończył studia teologiczne w WSD w Siedlcach oraz muzykologiczne w KUL. W 2009 r. uzyskał stopień dr hab. z zakresu sztuki muzycznej w dyscyplinie „dyrygentura”. Od 1999 r. jest dyrygentem Chóru Katedralnego im. ks. A. Hoffmana w Siedlcach. Prowadzi także Chór Akademicki Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach oraz chór i orkiestrę w Zespole Szkół Muzycznych w Siedlcach. Ponadto zajmuje się dydaktyką wokalną. W pracy naukowej koncentruje się na badaniu religijnej kultury muzycznej, wielorakich aspektów muzyki w liturgii. Specjalizuje się w metodyce prowadzenia zespołów wokalnych, czego owocem jest pierwszy po 1989 r. w Polsce podręcznik metodyki prowadzenia chórów *Chór w kościele. Podręcznik*. Jest zaangażowany w organizację życia muzycznego Siedlec i diecezji siedleckiej. Jest konsultorem Podkomisji ds. Muzyki Kościelnej przy Konferencji Episkopatu Polski. Pracuje na stanowisku profesora uczelni w Uniwersytecie Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach oraz jest wicedyrektorem ds. artystycznych Zespołu Szkół Muzycznych w Siedlcach.

Ks. Robert Tyrała – prof. dr hab. W 1990 r. uzyskał tytuł magistra teologii w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. 19 maja 1990 r. w katedrze na Wawelu przyjął święcenia kapłańskie z rąk kard. Franciszka Macharskiego. W 1997 r. uzyskał

tytuł magistra sztuki w Akademii Muzycznej w Krakowie, a w 1996 r. tytuł kanoniczny licencjata teologii w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. W 2000 r. obronił doktorat z liturgiki na Wydziale Teologicznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. W 2010 r. habilitował się na Wydziale Historii i Dziedzictwa Kulturowego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Od 1 grudnia 2020 r. jest profesorem nauk humanistycznych. W latach 1997–2020 pracował w Akademii Muzycznej w Krakowie (w latach 2005–2019 był kierownikiem Katedry Muzyki Religijnej). Od 2000 r. pracuje w Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie (od 2019 r. jest kierownikiem Katedry Historii Liturgii i Muzyki, od 1 września 2020 r. jest rektorem UPJPII). W latach 1998–2000 studiował w Podyplomowym Studium dla Dyrygentów organizowanym przez Narodowe Centrum Kultury w Warszawie oraz Akademię Muzyczną w Bydgoszczy. W roku akademickim 2003/2004 przebywał na stypendium naukowym w Papieskim Instytucie Muzyki Kościelnej w Rzymie. W latach 1997–2005 był wiceprzewodniczącym, a od 2005 do 2020 r. przewodniczącym Archidiecezjalnej Komisji Muzyki Kościelnej w Krakowie. W latach 2004–2009 był prezydentem Polskiej Federacji *Pueri Cantores*, natomiast w latach 2009–2017 prezydentem Międzynarodowej Federacji *Pueri Cantores*. W latach 2006–2021 był członkiem zespołu ds. transmisji telewizyjnych Konferencji Episkopatu Polski. Od 2012 r. jest konsultorem Podkomisji ds. Muzyki Kościelnej Konferencji Episkopatu Polski. Od 2020 r. jest konsultorem Rady Naukowej Konferencji Episkopatu Polski. Od 2000 r. jest członkiem Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych (w latach 2013–2017 był członkiem Zarządu). Jest także członkiem Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie i członkiem Polskiego Towarzystwa Bachowskiego w Krakowie. Zasiada w radzie naukowej czasopism: „Studia Hildegardiana Sarsensia”, „Musica Ecclesiastica”, rocznika „Thesaurus Musicae Sacrae”. Od 2004 r. jest redaktorem naczelnym czasopisma naukowego „Pro Musica Sacra”. Autor czterech monografii oraz ponad 70 artykułów naukowych. Wygłosił referaty na 52 konferencjach naukowych w Polsce i za granicą. Wypromował przeszło 100 licencjuszy i magistrów oraz 3 doktorów. Jego zainteresowania naukowe skupiają się wokół muzyki kościelnej, szczególnie chorału gregoriańskiego, dokumentów Kościoła dotyczących muzyki sakralnej oraz historii i działalności *Pueri Cantores* w świecie, muzykaliów wawelskich i piękna w muzyce.

Ks. Piotr Wiśniewski – prof. KUL, dr hab. nauk humanistycznych w zakresie historii, muzykologii, kapłan diecezji płockiej, absolwent Instytutu Muzykologii KUL, adiunkt w Katedrze Polifonii Religijnej Instytutu Muzykologii KUL, członek Towarzystwa Naukowego KUL, Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, Towarzystwa Naukowego Franciszka Salezego, *Associazione Internazionale Studi di Canto Gregoriano* (sekcja niemiecka), kierownik Katedry Badań nad Monodią i Polifonią Religijną KUL, dyrektor Instytutu Nauk o Sztuce. W badaniach naukowych podejmuje m.in. zagadnienia związane z postgregoriańską monodią liturgiczną w Polsce.